

.:accace

Převodní ceny v roce 2019

czechrepublic@accace.com

www.accace.cz | www.accace.com

Obsah

Úvod	3
Co jsou převodní ceny a k čemu slouží.....	4
Tuzemská zákonná úprava	4
Směrnice o převodních cenách	5
Metody pro zjištění převodních cen	6
Tradiční transakční metody:.....	6
Ziskové transakční metody:	7
Výběr metody	8
Základní zásady při stanovení převodních cen	9
Srovnávací analýza.....	9
Faktory určující srovnatelnost	10
Závazné posouzení	11
Odsouhlasení metody správcem daně	11
Podání žádosti	11
Posouzení způsobu tvorby ceny	12
Dokumentace o metodě stanovení převodních cen	13
Masterfile	13
Dokumentace pro konkrétní stát	14
O ACCACE	15

Úvod

Převodní ceny určují postup stanovení ceny při transakcích – například při prodeji zboží nebo poskytnutí služby, poskytnutí zápůjčky anebo úvěru apod. – mezi spojenými osobami pro daňové účely tak, aby odpovídaly podmínkám **nezávislého vztahu**. Hlavní charakteristikou nezávislého obchodního vztahu je to, že subjekty sledují vlastní cíle a zájmy, tj. jejich cílem je dosáhnout co největšího zisku pro sebe. Spojené osoby sledují obvykle společný cíl a snaží se o co nejvyšší zisk pro skupinu, což může vést k nesprávnému rozdělení zisku a přesouvání větší části zisku do země s výhodnějším daňovým zatížením.

Toto si uvědomují i daňové autority, proto přijímají předpisy v oblasti převodních cen a zvyšují úsilí v oblasti vymáhání.

Česká republika v oblasti pravidel převodních cen mezi závislými osobami v principu respektuje pravidla OECD, vyplývající ze Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní společnosti a správu daní (dále jen „Směrnice OECD“) a Usnesení Rady a zástupců vlád členských států EU, kteří se sešli na zasedání Rady EU 27. června 2006, o kodexu chování pro dokumentaci o převodních cenách pro sdružené podniky v Evropské unii.

V posledních letech postupně **narůstá počet daňových kontrol** zaměřených na převodní ceny a zvyšují se tím i odborné zkušenosti pracovníků finanční správy, kteří kontrolují, jsou-li podmínky mezi závislými osobami nastavené pro daňové účely podobně, jak by byly nastaveny v nezávislých obchodních vztazích.

Proto doporučujeme této problematice a přípravě dokumentace o použitých metodách stanovení cen transakcí mezi závislými osobami věnovat zvláštní pozornost.

V případě zájmu vám rádi poskytneme další informace a připravíme veškerou potřebnou dokumentaci pro vaši společnost.

Co jsou převodní ceny a k čemu slouží

Zjednodušeně lze konstatovat, že za převodní ceny můžeme považovat ceny uplatňované u transakcí uskutečňovaných mezi dvěma daňovými subjekty ekonomicky či personálně spojenými, v terminologii smluv o zamezení dvojího zdanění se užívá pojem **sdrúžené podniky**. Tyto ceny musí být stanoveny stejným způsobem, jakým by postupovaly subjekty, které nejsou ekonomicky či personálně propojeny (tedy nezávislé podniky).

Takto stanovené ceny jsou pak cenami stanovenými na základě principu tržního odstupu. V českých podmínkách lze říci, že se jedná o použití cen obvyklých pro účely stanovení základu daně z příjmů, jak jsou definovány v našich daňových zákonech.

Princip tržního odstupu je upraven:

- ve Smlouvách o zamezení dvojího zdanění (dále jen **Smlouvy**);
- v tuzemském zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **ZDP**).

Tuzemská zákonná úprava

Princip tržního odstupu definuje tuzemský zákon v § 23 odst. 7 ZDP, který:

- upravuje a stanovuje podmínky pro použití ceny „obvyklé“ pro účely stanovení základu daně z příjmů takto:

„Liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví správce daně základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl...“

- definuje spojené osoby.

Oproti Smlouvám je v ZDP širší užití ceny „obvyklé“, a to u osob blízkých a u spojených osob, „které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty“.

Dle těchto ustanovení však lze úpravu základu daně ve vztahu k transakcím mezi osobami jinak

spojenými či blízkými aplikovat pouze ve vztazích mezi těmi osobami, které jsou daňovými rezidenty České republiky nebo jsou daňovými rezidenty státu, s nímž Česká republika nemá uzavřenu Smlouvu.

Směrnice o převodních cenách

V případě uplatňování principu tržního odstupu ve smyslu článku 9 Smluv se pro stanovení základu daně ukazuje jako nejobtížnější problém stanovení cen pro daňové účely při převodu zboží, nehmotného majetku a služeb mezi sdruženými podniky. K tomuto účelu byla v roce 1995 Výborem pro fiskální záležitosti OECD zpracována zpráva „Směrnice o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy“ (dále jen Směrnice).

Tato Směrnice pak byla o něco později doplněna o „Směrnici pro sledování postupů při aplikaci Směrnice OECD o převodních cenách a zapojení obchodního společenství do tohoto procesu“ a o „Pokyny pro provádění předběžných cenových ujednání při vzájemně dohodnutých postupech“ (MAP APAS). V roce 2009 byla Směrnice přepracována a opět doplněna o novou kapitolu. V nové úpravě pak byla veřejně publikována v roce 2010.

Směrnice o převodních cenách má za úkol sjednotit postup daňových správ a sdružených podniků při řešení případů převodních cen, minimalizovat konflikty mezi nimi a předcházet nákladným soudním sporům a dále pak napomáhat i při uplatňování odstavce 2 článku 9 Modelové smlouvy – následné úpravě zisků pro daňové účely.

Metody pro zjištění převodních cen

Na základě provedené srovnávací a funkční analýzy je možné přistoupit ke zjištění výše převodních cen. K tomuto účelu doporučuje Směrnice o převodních cenách užití 5 základních metod pro zjištění převodních cen, případně kombinace těchto metod.

Doporučené metody můžeme rozdělit do dvou základních skupin:

- tradiční transakční metody – tyto metody vycházejí z porovnání nezávislých cen a cen v řízených (kontrolovaných) transakcích nebo z hrubého rozpětí;
- ziskové transakční metody – při užití ziskových transakčních metod se zkoumají zisky, které plynou z transakcí mezi sdruženými podniky.

Tradiční transakční metody:

Metoda nezávislé srovnatelné ceny

(Comparable uncontrolled price method – **CUP**, také Comparable uncontrolled transaction – CUT)

Porovnává ceny v řízené transakci s cenami ve srovnatelné nezávislé transakci za srovnatelných okolností.

Tato metoda je nejjednodušší z hlediska použitelnosti, avšak vyžaduje velkou míru srovnatelnosti.

kontrolovaná cena = nezávislá cena

Použití: nejlépe v případě existence plně srovnatelného (totožného) výrobku.

Metoda ceny při opětovném prodeji

(Resale price method nebo také Resale price minus – **RPM**)

Vychází z ceny, za kterou je produkt nakoupený od sdruženého podniku (dodavatele) prodán nezávislému podniku (konečnému odběrateli), tato nezávislá cena je pak snížena o hrubé rozpětí (hrubou přírážku) závislého prodejce.

kontrolovaná (převodní) cena = nezávislá cena – přírážka závislého prodejce

Použití: tam, kde prodejce nepřispívá ke zhodnocení prodávajícího produktu, např. distributor.

Metoda nákladů a přírážky

(Cost plus method – **cost+**)

Vychází z nákladů, které má dodavatel v řízené transakci na majetek nebo služby poskytované sdruženému podniku. K těmto nákladům je pak přičtena příslušná přírážka závislého dodavatele.

kontrolovaná (převodní) cena = nezávislá cena + přírážka závislého dodavatele

Použití: tam, kde závislý dodavatel (výrobce) podstatně nepřispívá k hodnotě prodávajícího zboží, např. při prodeji polotovarů, při uzavírání dohod o nákupu, o subdodávkách apod.

Shrnutí tradičních transakčních metod

Tradiční transakční metody vycházejí vždy ze znalosti ceny, případně ze znalosti hrubého obchodního rozpětí (z naší praxe tento pojem známe také jako hrubou marži). Přičemž při porovnávání těchto ukazatelů je nutné vždy „očistit“ tyto ukazatele o vlivy, které mohou mít dopad na výši ceny či přírážky.

Ziskové transakční metody:

Metoda rozdělení zisku

(Profit split method)

Vychází ze zisku sdružených podniků z řízených transakcí. Tento zisk je pak na základě analýzy zásluh (funkční analýzy) rozdělen mezi sdružené podniky, které se na řízené (kontrolované) transakci podílejí. Tzn. celkový zisk z dané transakce je rozdělen na základě toho, jak který sdružený podnik k vytvoření tohoto zisku přispěl.

K tomu, abychom mohli zjistit správnost rozdělení zisku, musíme nalézt podniky se srovnatelnými funkcemi, jako mají sdružené podniky zúčastněné na transakci. Zjednodušeně řečeno dle míry ziskovosti zjištěné u těchto srovnatelných nezávislých podniků pak určíme, jakého podílu na zisku by měl dosáhnout sdružený podnik.

Použití: tam, kde jsou jednotlivé transakce natolik provázané, že nemohou být posouzeny odděleně.

Transakční metoda čistého rozpětí

(Transactional net margin method – **TNMM**)

Tato metoda zkoumá čisté ziskové rozpětí ve vztahu k příslušnému základu, tj. porovnává finanční ukazatele související s řízenou transakcí s finančními ukazateli souvisejícími se srovnatelnou nezávislou transakcí (např. ziskovost, rentabilitu k nákladům, k prodeji apod.)

TNMM funguje obdobně jako metoda ceny při opětovném prodeji nebo metoda nákladů a přirážky.

Výběr metody

Výběr příslušné metody opět závisí na provedené analýze, nelze však striktně určit, kdy se která metoda použije. Vhodnost použití jednotlivých metod je tedy nutné posoudit zejména s ohledem na funkční a rizikový profil podniku. Od toho se následně odvíjí získávání informací o srovnatelných transakcích a nutnosti jejich úprav pro účely zjištění správné převodní ceny.

Základní zásady při stanovení převodních cen

Při zkoumání, zda jsou **převodní ceny v souladu s principem tržního odstupu**, se vychází ze zásady, že

- členové skupiny nadnárodních podniků jsou posuzováni, **jako by byli samostatnými podniky** (tedy samostatnými daňovými subjekty);
- pozornost se zaměřuje **na povahu obchodů** mezi nimi (např. čeho se týkají apod.).

Základem uplatnění principu tržního odstupu je **porovnání podmínek** řízené transakce s podmínkami nezávislých transakcí, tedy provedení řádné **srovnávací analýzy**. Přičemž:

- **řízenou transakcí** se rozumí jakýkoliv obchodní vztah (transakce, převody) mezi sdruženými podniky;
- **nezávislou transakcí** se rozumí obchodní vztahy mezi nezávislými podniky.

Srovnávací analýza

K provádění srovnávací analýzy je nutné **najít** k řízeným transakcím, které jsou předmětem daňové kontroly či dalších postupů daňové správy (např. vyhledávací činnost), **srovnatelné nezávislé transakce**. K tomu, aby mohly být transakce či podmínky, za kterých se uskutečňují, **považovány za srovnatelné**, musí být naplněno jedno z následujících kritérií:

- žádný z rozdílů mezi řízenou a srovnatelnou transakcí by neměl zásadně ovlivnit podmínku (faktor), která je prověřována, tedy případné zjištěné rozdíly mohou být považovány pro účely porovnání za nevýznamné;
- je možné provést přiměřené úpravy tak, aby byl vyloučen vliv zjištěných rozdílů.

Při uplatňování a kontrole převodních cen lze však jen v ojedinělých případech najít plně srovnatelné transakce, tzn. podmínky, okolnosti, za kterých se uskutečňují. Ve většině případů je nutné provádět úpravy (eliminaci) rozdílů dle bodu b), které mohou ovlivnit tvorbu ceny.

Faktory určující srovnatelnost

Při provádění srovnávací analýzy je třeba zohlednit těchto **5 faktorů**:

Vlastnosti majetku a služeb

- u **věcí** (např. zboží, nemovitostí atd.) je třeba posoudit jejich fyzické vlastnosti, kvalitu, spolehlivost, dostupnost a objem nabídky na trhu;
- u **majetku nehmotného charakteru** je třeba se zaměřit na formu transakce (např. jde-li o poskytnutí licence nebo prodej), typ majetku (např. patent, obchodní značka, know-how), délku a stupeň ochrany, předpokládané zisky z užití nehmotného majetku;
- u poskytovaných **služeb** je třeba zohlednit povahu a rozsah, v jakém jsou poskytovány, účel a přínos.

Vykonávané funkce

Tzv. **funkční analýza** znamená nalezení a porovnání činností a míry odpovědnosti (rizika) jednotlivých sdružených podniků ve srovnání s nezávislými podniky.

Jednotlivé podniky mohou být pověřeny výkonem různých funkcí uvnitř skupiny nadnárodních podniků, stejně jako mají různé funkce i nezávislé podniky. Jde např. o výrobní činnost, výzkum a vývoj, distribuční činnost, reklamu, financování, řídicí funkce atd.

Stejně tak jednotlivé podniky mohou nést různou míru rizika, které při své činnosti podstupují.

Smluvní podmínky

Na základě zjištěných smluvních podmínek lze zjistit, jak mají být rozděleny zodpovědnosti a rizika či přínosy z prováděných transakcí (viz také předchozí bod). Smluvní podmínky též mohou vyplývat z korespondence nebo jiných dokumentů, pokud neexistuje písemná smlouva.

Ekonomické okolnosti

Srovnáním ekonomických okolností se rozumí porovnání podmínek na trhu, jako jsou např.: geografické umístění, velikost trhu, rozsah konkurence, dostupnost obdobného produktu, úroveň nabídky a poptávky, kupní síla, výrobní náklady, dopravní náklady, čas (sezónnost, uplatnění novinek apod.), regulace trhu atd.

Podnikatelské strategie

Typickým příkladem podnikatelských strategií může být snaha o průnik na nový trh, kdy ceny mohou být do značné míry zkresleny vyššími náklady na zavedení produktu na trh při současném uplatnění nižší konečné prodejní ceny tohoto produktu.

Závazné posouzení

Odsouhlasení metody správcem daně

Závazné posouzení přebírá principy předběžných cenových dohod ve smyslu Směrnice OECD a dalších mezinárodních standardů (**Advance Pricing Agreement – APA**) a přizpůsobuje je podmínkám českých daňových zákonů. Závazné posouzení dává poplatníkům možnost předem si ověřit, je-li způsob tvorby cen, které jsou sjednávány mezi spojenými osobami (sdruženými podniky), pro účely stanovení základu daně v souladu s principem tržního odstupu.

Na žádost daňového subjektu správce daně rozhodne, zda tento poplatník zvolil takový způsob tvorby ceny, který povede k řádnému rozdělení příjmů a výdajů mezi spojenými osobami, resp. sdruženými podniky. Pro tohoto poplatníka bude toto rozhodnutí znamenat určitý stupeň jistoty v otázce, jak bude správce daně posuzovat jím nastavené ceny pro účely stanovení základu daně. Pokud bude poplatník v období, pro které bylo rozhodnutí o závazném posouzení vydáno, naplňovat všechny podmínky, na jejichž základě správce daně rozhodl, a zásadně se nezmění skutečnosti ovlivňující způsob tvorby ceny, bude správce daně při stanovení daně v rámci dokazování při daňové kontrole nebo jiném postupu považovat takto vytvořenou cenu za cenu obvyklou.

Podání žádosti

Žádost o závazné posouzení zpravidla podává poplatník, na něhož se závazné posouzení bude vztahovat, tedy ten, který výše uvedenou cenu sjednává, a to místně příslušnému správci daně.

Poplatník předkládá vlastní žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení v českém jazyce. Při předkládání příslušné dokumentace musí poplatník doložit všechny skutečnosti, které budou mít vliv na posuzovaný způsob tvorby ceny.

Podání žádosti je **zpoplatněno**, správní poplatek ve výši 10 000 Kč musí být uhrazen při podání žádosti místně příslušnému správci daně. Poplatek se vztahuje k podané žádosti bez ohledu na počet posuzovaných transakcí.

Posouzení způsobu tvorby ceny

Správce daně, který posuzuje způsob tvorby převodních cen, vychází z předpokladu, že údaje uvedené poplatníkem **jsou úplné a pravdivé**. Povinností správce daně není ověřovat veškeré finanční ukazatele, skutečnou výši nákladů a výnosů, skutečný objem plnění, parametry výrobků a služeb apod. ani stanovovat případnou náhradní metodu.

Při rozhodování o vydání rozhodnutí o závazném posouzení bude správce daně vycházet ze způsobu tvorby ceny, který si zvolil poplatník. Pokud poplatník dostatečně zdůvodní volbu tohoto způsobu, bude se tento způsob považovat za náležitý pro vydání rozhodnutí o závazném posouzení.

Správce daně není zákonem vázán vydat rozhodnutí v určité lhůtě, nicméně toto rozhodnutí vydá **bez zbytečných odkladů**.

Dokumentace o metodě stanovení převodních cen

České daňové zákony neobsahují specifické ustanovení ukládající daňovému subjektu povinnost předkládat dokumentaci k převodním cenám, avšak dle ustanovení § 92 daňové řádu (DŘ), konkrétně odst. 3 a 4 „Daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.“

V souladu s uvedeným ustanovením DŘ správce daně může po poplatníkovi požadovat věrohodné zdůvodnění a doložení výše použité převodní ceny v návaznosti na princip tržního odstupu.

Při vyžadování dokumentace k převodním cenám ze strany daňové správy se postupuje v řízení podle DŘ.

Základním principem evropské dokumentace k převodním cenám (EU Transfer Pricing Documentation – **EU TPD**) je příprava dokumentace k převodním cenám nadnárodními podniky, a to ve dvou částech:

Masterfile

První částí je **základní dokumentace** (tzv. „**Masterfile**“), tedy přesně vymezený dokumentační balíček obsahující informace o celé skupině podniků, jednotně použitelný pro všechny členské státy EU. Informace by měly znázorňovat všechny ekonomické skutečnosti a poskytnout celkový přehled o nadnárodní společnosti.

V rámci tohoto balíčku je zdokumentována politika převodních cen pro celou skupinu a jsou zde vysvětleny všechny interní obchodní vztahy.

Základní dokumentace (Masterfile) by měla obsahovat hlavně tyto informace:

- obecný popis podnikatelské činnosti a podnikatelské strategie skupiny podniků, včetně změn podnikatelské strategie ve srovnání s předchozím daňovým rokem;

- obecný popis organizační, právní a provozní struktury skupiny podniků (včetně organizačního schématu, seznamu členů skupiny a popisu podílu mateřské společnosti v dceřiných společnostech);
- obecný popis spojených osob, které se účastní obchodních vztahů vůči spojeným osobám v EU;
- obecný popis obchodních vztahů, na nichž se podílejí spojené osoby v EU, tj. obecný popis:
 - toku transakcí (hmotného a nehmotného majetku, služeb, financí atd.),
 - průběhu fakturací,
 - rozsahu transakcí;
- obecný popis vykonávaných funkcí, předpokládaných rizik a popis změn funkcí a rizik ve srovnání s předchozím daňovým rokem, např. změny z čistě distribuční společnosti na komisionářskou společnost;
- vlastnictví nehmotného majetku (patentů, ochranných známek, obchodních značek, know-how apod.) a placené nebo přijímané licenční poplatky;
- politiku dané skupiny týkající se tvorby převodních cen nebo popis systému převodních cen této skupiny, který ukazuje, že tvorba převodních cen je v souladu s principem tržního odstupu;
- seznam ujednání o podílení se na nákladech, seznam předběžných cenových dohod (závazných posouzení) a seznam pravidel týkajících se aspektů převodních cen, pokud se vztahují na spojené osoby v EU;
- závazek každého domácího daňového poplatníka, že na žádost a v přiměřené časové lhůtě poskytne doplňující informace v souladu s vnitrostátními pravidly.

Dokumentace pro konkrétní stát

Každý podnik ve skupině si mimo základní dokumentace navíc připraví **dokumentaci specifickou pro konkrétní zemi**, požadovanou členským státem v místě své rezidence. Ta by v návaznosti na základní dokumentaci měla obsahovat především:

- podrobný popis **podnikatelské činnosti** a podnikatelské **strategie podniku**, včetně změn podnikatelské strategie ve srovnání s předchozím daňovým rokem;
- **popis obchodních vztahů**, kterých se tento podnik účastní:
 - tok transakcí (hmotného a nehmotného majetku, služeb, financí atd.),
 - průběh fakturací,
 - rozsah transakcí;
- **srovnávací analýzu**, tj.:
 - charakteristické vlastnosti majetku nebo služeb,
 - funkční analýzu (vykonávané funkce, používaný majetek, předpokládaná rizika),
 - smluvní podmínky,
 - ekonomické okolnosti,
 - zvláštní obchodní strategie;
- vysvětlení týkající se výběru a uplatňování **metod(y) tvorby převodních cen**, tj. proč byla zvolena tato konkrétní metoda tvorby převodních cen a jak byla uplatněna;

- případné relevantní informace o vnitřních a/nebo vnějších srovnatelných údajích;
- popis způsobu začlenění podniku do celoskupinové politiky převodních cen.

Všeobecně by se mělo nechat na uvážení poplatníků, jaké dokumenty zajistí za skupinu jako celek a které dokumenty pak doplní každý podnik sám. Společnost by měla mít možnost zahrnout některé údaje ze specifických informací do dokumentace základní, avšak tyto údaje musí být vždy v takové kvalitě, jako by byly vytvořeny pro dokumentaci specifickou pro konkrétní stát. Základní zásadou by měl tedy zůstat fakt, že podnik by měl nakonec mít k dispozici veškeré dokumenty, které po něm daný stát požaduje.

Předpokládá se, že dokumentaci základní budou za skupinu zpracovávat odborníci s hlubšími znalostmi problematiky převodních cen, a tudíž by měla mít lepší vypovídací schopnost a měla by obsahovat všeobecně kvalitnější údaje než v případě, kdy by si každý podnik připravoval svou dokumentaci zvlášť. Správce daně by tak měl získat přehled o veškerých obchodních vztazích uvnitř skupiny a lépe pochopit celou její politiku převodních cen.

Upozornění

Vezměte prosím na vědomí, že současné vydání tohoto přehledu bylo připraveno pro obecnou orientaci v dané problematice a nenahrazuje vlastní odborné poradenství poskytnuté ve vztahu ke konkrétní situaci. Z důvodu průběžných změn v legislativní oblasti mohou být některé informace po zveřejnění v eBooku předmětem dalšího vývoje a změn. Za tyto změny nenese společnost Accace odpovědnost a nezodpovídá tedy ani za možné vzniklé škody a možná rizika vyvolaná změnou stávající legislativy.

..:accace

O ACCACE

Společnost Accace poskytuje své služby ve 13 zemích prostřednictvím více než 550 profesionálů a řadí se tak mezi přední poskytovatele poradenských a outsourcingových služeb ve střední a východní Evropě. Během uplynulých let se našimi zákazníky stalo více než 2000 převážně mezinárodních společností.

Prostřednictvím našich poboček poskytujeme poradenské a outsourcingové služby v České republice, Maďarsku, Polsku, Rumunsku, na Slovensku, Ukrajině, v Bosně a Hercegovině, Černé Hoře, Chorvatsku, Makedonii, Německu, Slovinsku a Srbsku. V jiných evropských zemích poskytujeme služby ve spolupráci s našimi důvěryhodnými partnery.

Více naleznete na: www.accace.cz | www.accace.com

[Přihlaste se k odběru novinek!](#)

KONTAKTUJTE NÁS!

[Online kontaktní formulář](#)

Tel.: [+420 222 753 480 – 1](tel:+4202227534801)

E-mail: czechrepublic@accace.com